

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/155/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412202771
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412202771.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s. r. o., IČO: 45 535 108, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti odporcovi P. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. XXX/X, D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO 42 247 268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Stará Baštova 2, 040 01 Košice, IČO: 35 692 298, o zaplatenie 268,44 eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom zo dňa 14. 07. 2014, č. k. 12C/2/2013 - 66, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy prvostupňového konania **p o t v r d z u j e**.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd konanie o sume 99,58 eur zastavil, pre čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľom.

Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 19,49 eur s úrokom z omeškania špecifikovaným vo výroku rozsudku, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, s odôvodnením, že súd vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že návrh navrhovateľa v tejto časti istiny je dôvodný a nakoľko odporca neuhradil pohľadávku navrhovateľa napriek pokusu o pokonávku, navrhovateľovi vzniklo právo aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s Nariadením vlády č. 586/2008 Z. z. (§ 3 ods. 1), ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Sporná zostala sankcia za porušenie povinnosti, za zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú navrhovateľ (po čiastočnom späťvzátí návrhu) uplatnil vo výške 149,37 eur. Ohľadom zmluvnej pokuty do konania na strane odporcu vstúpil vedľajší účastník, ktorý v tejto časti žiadal návrh zamietnuť z dôvodu, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Okresný súd po zistení, že nešlo o zmluvné dojednanie medzi účastníkmi individuálne dohodnuté a s poukazom na to, že už iné súdy právoplatne rozhodli o tom, že zmluvná pokuta v obdobnom spotrebiteľskom spore je neprijateľná a neplatná podľa § 53 Občianskeho zákonníka návrh navrhovateľa do zvyšku zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 151 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. (zásady úspechu vo veci) tak, že súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania vo výške 58,42 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Odporca si trovy konania neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Rozsudok v napadnutej časti navrhol podľa § 220 O. s. p. zmeniť tak, že súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 37,54 eur.

Navrhovateľ zastáva názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť samo z podstaty svojej existencie schopné poskytnúť právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navrhovateľ nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu (čo sa týka vstupu do konania).

Prvostupňový súd nepostupoval správne, keď združeniu zastúpenému advokátom priznal náhradu trov konania. Nejedná sa o účelne vynaložené trovy. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľou odporcu. Vedľajší účastník do konania nepriniesol žiaden prínos, vo svojom vyjadrení, ako aj v mnohých iných konaniach žiada návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok, premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej moci.

Z ust. § 93 O. s. p. nemožno vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka - podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať (viď. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/212 zo dňa 05.02.2013).

Vedľajší účastník sa k odvolaniu nevyjadril.

Odporca zostal nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (O. s. p.) a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1, 2 O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil, ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. V ostatnej časti rozsudok nie je dotknutý.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti je vo výroku správne a odvolací súd sa s ním v celom rozsahu stotožňuje.

Neobstojí námietka navrhovateľa, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom vysloví súhlas. Ust. § 93 O. s. p. v znení účinnom do 31.12.2014, ktoré je treba na daný prípad aplikovať, totiž vstup vedľajšieho účastníka nepodmieňuje súhlasom účastníka so vstupom, ale len súhlasom s úkonmi vedľajšieho účastníka. Účastník konania má právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby na jeho strane sa zúčastnil konania vedľajší účastník.

V zmysle novely zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku vykonanú zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorá zaviedla kategóriu vedľajších účastníkov na základe zákonného splnomocnenia, legitimácia pre vstup vedľajšieho účastníka do konania vyplýva priamo zo zákona. Cieľom § 93 ods. 2 O. s. p. je rozšírenie ochrany práv v prípadoch, v ktorých existuje dôležitý záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov, ktoré majú o to záujem, vstupovať do konania ako vedľajší účastníci. V praxi ide hlavne o právnické osoby zamerané na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne. Pre vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nevyžaduje súhlas dotknutého účastníka. Z platnej právnej úpravy nevyplýva, že by účastník, na strane ktorého má vedľajší účastník vystupovať, musel s týmto vstupom vyslovene vyjadriť súhlas, ale naopak, tomuto účastníkovi § 93 ods. 3 O. s. p. umožňuje vzniesť proti takémuto vstupu námietky a tým účasť vedľajšieho účastníka zabrániť.

Vedľajší účastník OZ právna pomoc spotrebiteľom, občianske združenie, so sídlom v Košiciach je nepochybne takouto organizáciou a keďže do konania vstúpila z vlastného podnetu (ods. 3), súd

rozhoduje o jeho neprípustnosti iba v prípade námietky, teda o návrhu. V danom prípade takýto návrh zo strany odporcu nebol podaný, a nebol podaný ani zo strany navrhovateľa.

Navrhovateľ nesprávnym spôsobom interpretuje rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/188/2012, keď nevenuje náležitú pozornosť práve rozdielnosti v právnej úprave a terminologickým pojmom, že treba rozlišovať vstup do konania a súhlas s úkonmi vedľajšieho účastníka. Práve zo samotného rozhodnutia 3Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013 vyplýva, že vedľajší účastník nemôže do konania vstúpiť proti vôli hlavného účastníka, pričom vedľajší účastník musí s úkonmi vedľajšieho účastníka vždy vysloviť súhlas. Z kontextu obsahu celého rozhodnutia je nepochybné, že rozhodnutie najvyššieho súdu bližšie vykladá povinnosť súdu skúmať úkon vedľajšieho účastníka vo vzťahu k § 93 ods. 4 a neopiera vstup vedľajšieho účastníka do konania o vyslovenie súhlasu hlavného účastníka.

Navrhovateľ využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi, poukazujúc na to, že takéto trovy nie sú účelné. Takýto názor je v rozpore s ustanoveniami článku 47 ods. 2 Ústavy SR a § 18, § 24, § 25 ods. 1 O. s. p. , z ktorých vyplýva rovnaké právo každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Odvolateľ si tak protirečí, keď toto ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc nepopiera, ale na druhej strane spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka, ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky.

Ak by súd prijal záver navrhovateľa, musel by si taktiež položiť otázku, či je nutné, aby vo všetkých sporoch navrhovateľ sa nechal zastupovať advokátom.

Pokiaľ platí, že ak vedľajší účastník má rovnaké práva ako hlavný účastník, potom ak hlavný účastník má právo zvoliť si advokáta a vznikne mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, má potom aj vedľajší účastník konajúci v zastúpení advokátom právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Prvostupňový súd pri rozhodovaní použil správne ustanovenie o trovách konania, vo veci aplikoval § 142 ods. 1 O. s. p.. V rozhodovanom prípade bol nárok na náhradu daný týmto ustanovením, podľa zásady úspechu účastníkov vo veci.

Nieť žiaden dôvod preto, aby v danom prípade neúspech navrhovateľa v konaní, znášal spotrebiteľ (odporca) ako úspešná strana.

Z hľadiska prisúdenej výšky trov sa prvostupňový súd riadil a aplikoval ust. vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, pritom vychádzal z obsahu (zo skutkových okolností) súdneho spisu. Prisúdenú výšku trov odvolateľ ani nenamieta.

Navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne iné, nové skutočnosti, než ktoré boli známe súdu prvého stupňa v čase jeho rozhodovania, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia prvostupňového súdu o trovách konania.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O. s. p. a ust. § 142 ods. 1 O. s. p. (zásady úspechu vo veci) v spojení s ust. § 151 ods. 1 O. s. p.

V odvolacom konaní bol úspešný vedľajší účastník na strane odporcu, preto by mu patrila náhrada trov odvolacieho konania. Vedľajší účastník však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a žiadne trovy mu ani nevznikli, preto odvolací súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.